

اسلام چیزی آنست و مسلمانان چیز دیگری !

وقتیکه در نخستین شماره سال سوم مجله (مکتب اسلام) مقاله «سهم ما از تمن» را درباره روبه مسلمان‌ها نسبت بثب «زانویه» سال مسیحی می‌خواند، بخاطر آمد که بیکی از رجال تهران می‌گفت: در بیکی از شب‌های زانویه که بدعوت بیکی از رفاقت در جشنی شرکت کرده بودم، در گوشش مجلس پیرمرد مسلمانی را دیدم در حالیکه مرتب مشغول شراب نوشیدن و می‌گساری بود؛ سرمهختانه و متخصبانه از اینکه چرا مسلمانها در شب تولد پیغمبر اسلام (ص) اینکو نه ابراز احساسات و علاوه نمی‌کنند، اظهار تأسف می‌کرد !!

و با خودم اندیشیدم آیا انعکاس این عمل مسلمان‌ها در گشورهای خارجی غیر مسلمان چگونه است؟ آنها درباره مسلمان‌هاچه فکر می‌کنند؟ مسلمان‌ها را چگونه ملتی میدانند؟ نفوذ تعالیم دینی و مذهبی را در آنها تاچه حدمعتقدند؟ ناگهان بیاد جمله‌ای از بیکی از شخصیت‌های معروف اسلامی (مرحوم سید جمال الدین اسدآبادی) افتاد، این مرد بزرگ معتقد بود که ضمیم ترین بردۀ ای که ماین اسلاموارو با ایان حائل است و از انتشار احکام اسلامی در میان ملل راقیه عالم مانع شده است همان عمل مسلمانان کنونی است؟ واگر کسی بخواهد مردان آزاده و غیر منصب جهان را با اسلام دعوت کند، اول باید آنها را قانع کند که اسلام چیزی است و مسلمانها چیز دیگری .

این شخصیت بزرگ برای مجسم کردن مطلب خود (درحالیکه دودست خود را بالا برده و انگشتانش را زهم باز نموده) می‌گوید: «مردم آزاده جهان از خلال تر آن به این طور نگاه می‌کنند و مردمی دامی بینند که نادانی و دزدی و بیکاری و عیاشی و هزاران عیوب دیگر در میان آنها رائج است سپس می‌گویند اگر این کتاب (قرآن) برای نجات بشر و رساندن آنها بر اتباع کمال کافی و مؤثر بود بیروانش نمی‌بایست اینکو نه باشد که مامشاهده می‌کنیم». من نمیدانم خوانندگان محترم تاچه حدی تو انسته اند معنای و سیمی را که این شخص شغیل در این جمله کوتاه گنجانیده قبول کنند؛ ولی آنچه مسلم است اینکه تناقضاتی را که اکنون دنیای مسلمانها با آنها گرفتار شده است جزو امثال این جمله که «حساب مسلمانها از اسلام چداست» نمی‌شود حل و فصل کرد.

آیا اگر کسی از این پیرمرد مسلمان سؤال کند اگر مسلمانی و احکام اسلام را از جان و دل پذیرفته‌ای چرا شراب می‌خوری ؟ و چرا در مجالس شب‌های «ژانویه» شرکت می‌کنی ؟ و اگر ایمان باسلام از همان حد تقلید از پدر و مادر و محيط تجاوز نکرده و حقیقتی از اسلام درک نکرده‌ای پس این تعصب برای ابراز احساسات در شب تولد رسول اکرم (ص) از چیست ؟ چه جواب خواهد داد ؟

در اینجا نمی‌خواهم دنبال قضایای شب‌ژانویه را گرفته و مطالعی در آن ذمینه نوشته باشم بلکه اعمال مسلمانها در شب ژانویه مشتمل از خروار ، و نمونه‌ای از هزاره اتفاق و بی‌بند و باری است که شب‌پرورد در افراد مسلمان می‌بینیم .

مسلمان امروز

مسلمان امروزی هم روزه می‌گیرد و هم درشه می‌گیرد و هم از اموالی که از دشوه - خواری تهیه شده برقرا و مستندان کمک می‌کند ! هم نماز می‌خواند و هم خانه‌ردمرا بدون رضایت صاحب‌ش تصرف کرده و تخلیه نمی‌کند ! هم کم‌فروشی می‌کند ، و هم مکاری رود ؟ هم ایمان بروز جزاده و هم شنای کنار دویای را مسردا با آن‌وضع تنگین فراموش نمی‌کند ؛ هم مسجد میرود و هم سینما می‌سازد ؛ هم مجلس تعزیه تشکیل داده بر مظلوم گریه می‌کند و هم ظلم می‌کند ؛ اینها و امثال آن یك سلسله اعمالی است که باهیج اسمی مسمی نمی‌شود ، و باهیج قاموسی معنی نمی‌گردد ، هیچ معلوم نیست چه سر نوشت شومی برای مسلمانها دنبال این وضع وقت آور ؟ دریش است ، و آیا چه کسی قادر است باین حال اسف بار مسلمانها تغیری دهد ؟ از کجا این درد پیدا شده و از کجا باید چاره شود ؟ راستی چه درد روزانه ای و چه مرض خطرناک و سرایت کننده‌ای ؟ .

شما خیال می‌کنید که اگر بایکی از افرادی که دارای این حالات دوختی متضاد و اعمال متناقض است بگتگویی پردازید ، میتواند شمارا قانع کند که چرا باین‌گونه افعال متناقض اندام می‌کند ؛ و چرا باین بلا مبتلاست ؟ ابداآ قادر نیست زیرا این اعمال روی یك جساب صحیح انجام نمی‌گیرد تا یك دلیل روشن و منطقی داشته باشد .

هوراث گهدن ؟

آری این حالات متناقض و این سرگردانی می‌علت ، میراث تمدنی است که مانند یک سیل بنیان کن ، از کشورهای غرب بمالک مسلمان سرازیر شده و مردم را ناسرحد سقوط بشر و بشریت تهدید می‌کند ، همان تمدنی که در از معاشرت و دوستی و متابعت از بیگانگان پیدا شده ؛ همان دوستی و مودتی که قرآن مجید اینمه مردم مسلمان را از آن بر حذر

داشت ، و در آیات متعدد (۱) بتسبیرات مختلف پیروان قرآن را از آن منع فرموده است .

این پیهاری و اگر

متاسفانه ابن بلای و حشتناک بر اجل خطرناکی رسیده چنانیه گاهی دیده میشود که حتی اشخاصیکه در مخالفت با تند جدید افراطی هستند معاذلک باین حالت «بی حساب» و «باری بهر جهتی» ، مبتلا بوده ، شب و روز بصدها کار متفاوض مشغول و گرفتارند ، ولی چای تعجب نیست زیرا چنانکه اشاره شده تغیی است پاشیده شده و سیاست تزویق شده ؟ وهم را بطور متساوی شامل گشته ، فرض کنید شما که مخالف تمدن و مذهبیتید و امروز بقصد تهیه یک لباس بالوازم زندگی بیازار رفتید ، وقتی دیدید که مد روز تمام لباسها ولو از هر

(۱) «بَا اِيَّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَخَذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى إِوْلَيَّاهُ بَعْضَهُمْ أَوْلَيَّاهُ بَعْضَهُ وَمِنْ يَوْمِهِمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُمْ أَنْهَى الْأَرْضَ بِهِدْيَتِهِمْ (سورة مائدہ آیه ۵۶)»
 «بَا اِيَّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَخَذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُوا وَ لَعْنَاهُمْ مِنَ الَّذِينَ اوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكُفَّارُ أَوْلَيَّاهُ وَإِنَّهُمْ لَا يَنْفَعُونَ إِنَّمَا يَنْهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَخَذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلَيَّاهُ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ اتَّرَبَّدُونَ إِنْ تَجْعَلُوا اللَّهَ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مَبِينًا (نساء آیه ۱۴۳)»

«الَّذِينَ يَتَخَذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلَيَّاهُ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ إِيَّنَفُونَ عَنْهُمُ الْعَزَّةُ فَإِنَّ الْعَزَّةَ لِلَّهِ كُلِّهِ (نساء آیه ۱۳۸)»

«لَا يَتَخَذُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلَيَّاهُ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ الْفَلِيْسِ شَيْءٍ (آل عمران آیه ۲۸)»

«بَا اِيَّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَخَذُوا أَعْدَوِي وَعَدُوَّهُمْ لَمْ أَرْلَيَهُمْ تَلْقَوْنَهُمْ بِالْمَوْدَةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ . . . إِلَيْهِ (مُتَّحَثَّه آیه ۱۹)»

خلاصه آنچه از ابن آیات استفاده میشود چنین است :

خداؤند مردم بایمان را نهی فرموده از اینکه کفار و یهود و نصاری و آنانکه دین اسلام را مسخره و بازیچه میگیرند ، دوست خود قرار دهند ؟ و با آنها معاشرت دوستانه داشته باشند و فرموده است که هر کس با آنها دوستی کند از نظر منطق قرآن و اسلام جزء آنها محسوب میشود و از عمل کنندگان بدستورات خداوند نیست ؛ و نیز اشاره فرموده باین حالتی که فرامردم شرق با آن مبتلا هستند که میخواهند عزت و آفای را از گیریها و نزدیکی با آنها پیدا کنند ؛ و فرموده است : آیا شما میخواهید عزت را در سایه آنها کسب کنید ؟ با اینکه عزت از خدا و دریهوی دستورات خدامست .

برخلاف سلیقه شما تبیه کرده؛ و در معرض فروش گذاشته، بحکم اجبار شما هم باید هم-
دنگ جماعت شوید؛ تا کی ممکن است لباسهای قدیم را وصله کرده و کفش‌های راحت
سابق را مرمت نمود، و تا په زمانی ممکن است فرزند عزیزان را برای نجات از دست این
فرهنگ کدامی دو تاریکی جهله و نادانی نگهداشت، چاره نیست جز افتد و غرق شدن،
از طرفی کثیر انس باسائل مذهبی آشنای تزدیک با راجل دینی ممکن است بعضی هارا
از این نکته غافل گند که در دنیا پنهان و کنونی با وجود تمام وسائل مربوط برفت و آمد،
ونزدیکی ارتباطات مردم ممالک مختلف؛ هنوز اغلب مردم روی زمین از اسلام جز اطلاعات
بسیار ناچیزی ندارند، و هنوز مردمی هستند که گمان می‌کنند؛ مذهب اسلام مانند احزاب
سیاسی عالم مربوط بدورة مخصوصی بوده، و با عوض شدن سیاست آن دوره محظی برای این
مذهب باقی نمانده است، و هنوز اشخاصی هستند که در عین حال که بخیال خودشان در رشته
ادیان مطالعات زیادی دارند معتذل اند از این اندیشه معلوماتشان در حدود اطلاعاتی است که از
مسافت بکشورهای مسلمان و تماس با مردم آن کشورها و اعمال و افعال آنها بدست آورده
و با وزراه مطالعه و وزنامه و مجلات کشورهای مسلمان و یا شرکت در کنفرانس‌هاییست که
دکترهای متخصص در ادبیان تشکیل داده و بایک سلسله دروغ و تهمت چنانچه در مقامه (ماهیت
و اقلم تمدن غرب) شماره اول سال سوم این نشریه ملاحظه فرمودید، هم وقت حاضرین
راتلف می‌کنند و هم آنها را گمراه می‌سازند، و از معارف و فضائل اخلاقی و توحیدی بپشوایان دین
اطلاع صحیحی پیدا نمی‌کنند.

اینجاست که باجرأت می‌شود گفت مسلمانانی که برخلاف دستورات مقدس اسلام بدون
هیچگونه مجوز شرعی خود را بدل دریای این مجتمع بی قید و شرط امروزی زده‌اند؛
باید بدانند که در پیشگاه خداوندان از دوچوت مسئولیت دارند.
 ۱ - مسئولیت اعمالی که در دیانت مقدس اسلام گناه و معصیت شمرده شده است.
 ۲ - از این جهت که اعمال آنها در نظر اشخاصیکه اطلاع صحیحی از حقائق
اسلام ندارند معرفی نادرستی مذهب اسلام است و این خود لطفه بزرگی بر اساس دین
و پایه محکم قرآن مجید است.

وظیفه منگین مبلغین و اولین‌دانان

در این میان باید اعتراف کرد که وظیفه مبلغین کنونی سنگین‌تر از وظایف مبلغین
سابق است زیرا در دنیا کنونی که باسائل مجهز خود؛ مانند یاک خواه شده، و تمام اعمال

وحرکات روزانه‌ای دارمجلات و جرائد مدل غیر مسلمان منکرس است بحکم «آنچه در خانه است مال صاحب خانه» است، آنها یکدیگر از اسلام فقط اعمال و رفتار مسلمان‌هارامی یستند، اینها را بحسب اسلام می‌گذارند و اگر مصلحان کونی جامعه مسلمین و نوبنده‌گان و مبلغین این دین می‌بین هر چهار زودتر با شر مقالات مفیده، و بیان اصول و معارف حق اسلام، در میان ملل راقیه جهان حساب اسلام را از مسلمان‌ها جدا نکنند، این‌همه عمل غیر مشروع مسلمان‌ها و این‌همه اوضاع اسف آور کشورهای مسلمان مسلماً خواهد گذاشت که هیچ فردی با لامه‌رغبت کند، و باید همانطور که این شخصیت فقید زندگانی گفت بدینای امر و زور مردم آزاده و غیر متعصب جهان فهماند که: «اسلام چیزی است و مسلمانان چیزی دیگری» ۱.

—————

آنچه از عمر حساب نمی‌شود ۲

«اسکندر» در ضمن جهانگیری شهری از شهرها می‌گذرد، می‌بیند که دارای‌هوای بسیار لطیف و نهرهای سرشار و باغستانهای با طراوت و خرم است، دستور می‌دهد که در آن نقطه توقف کنند تا از مناظر طبیعی و آب و هوای آن شهر برای چند روزی استفاده کنند.

در ضمن عبورش بقبرستان آن شهر می‌افتد و بیند روی سنگ قبرها مدت عمر افراد؛ دو سال و چهار سال و پنج سال نوشته شده است، تعجب می‌کند که با این آب و هوای موهب طبیعی چرا باید عمر این مردم این اندازه‌اند که باشد رمز این مطلب را از پیر مردی از اهالی آن شهر می‌پرسد، می‌گوید: «ما در طول زندگانی آن مدت را عمر خود حساب می‌کنیم که در مجالست داشمندان مصرف شود، و آن اوقاتی که در مجھض داشمندان مصرف نشود از عمر حساب

(المایس الفنوون)

نمی‌کنیم»!